Melk, 1459 Seite 211r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40341
Copyright: Melk, Benediktinerstift

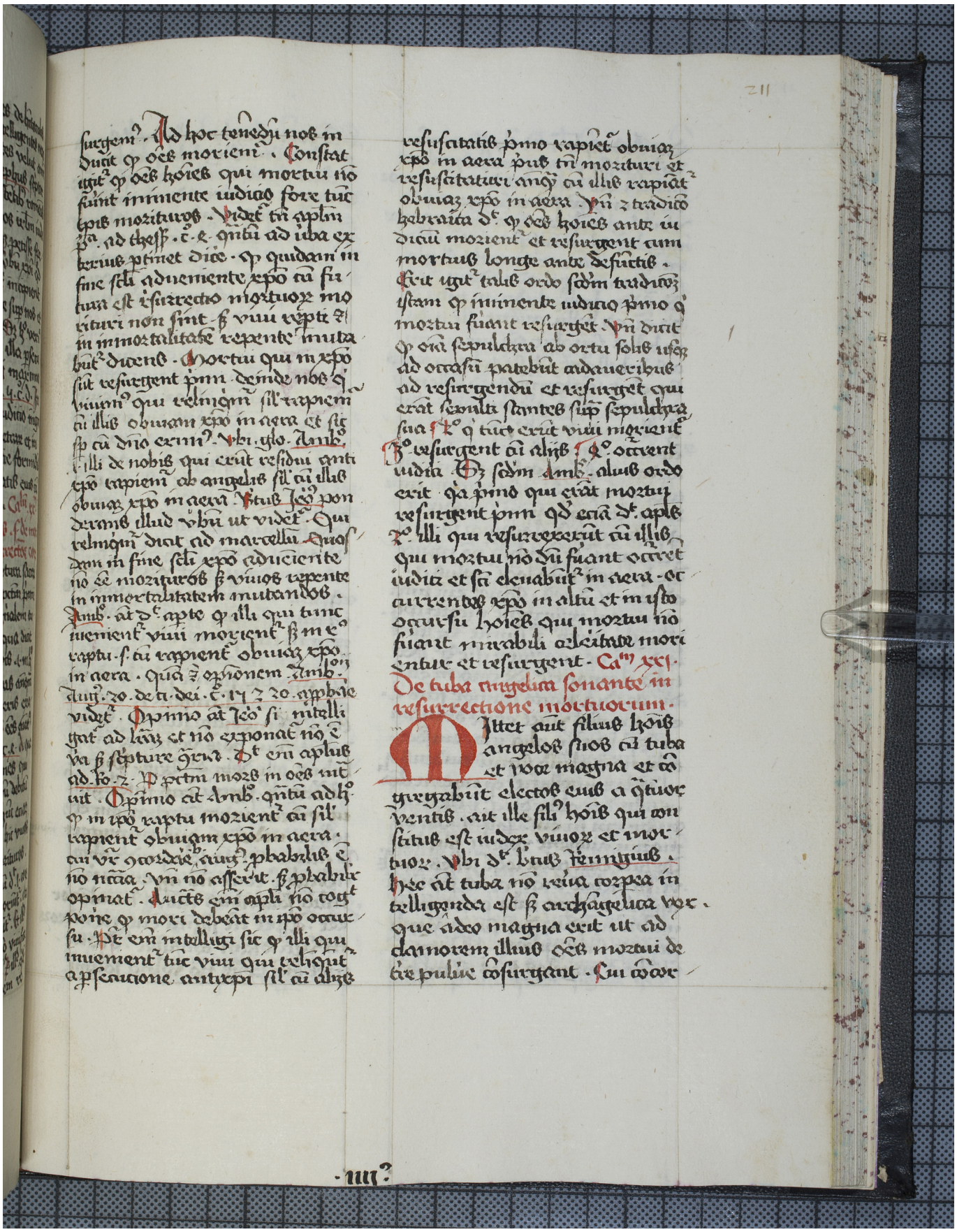

surgem. Ad hoc tenedu nos in
duat q̄ oēs morient. Constat
ut q̄ oēs hoies qui mortui nō
sunt imminente iudicio fore tūc
vīs morituros. Videt tñ aplm
p̄a. ad thess. c. 4. qntū ad tuba ex
uerbis ptinet dicē. Q̄ quidam in
fine scli aduiemente xp̄o cū sit
tum est resurrectio mortuor mo
rituri non sint. ꝑ vnū rapti ⁊
in immortalitate repente muta
but dicens. Mortui qui in xp̄o
sunt resurgent p̄mū. deinde nos q̄
uiuim qui relinqm̄ sīl rapiem
cū illis obuiam xp̄o in aera et sic
sp cū dño erim. Vbi ylo. Amb.
Illi de nobis qui erūt residui qntū
ad xp̄m rapient ab angelis sīl cū illis
obuiaz xp̄o in aera. Stulti Jeō pon
derāb illud uerbū ut videt. Qui
relinqm̄ dicit ad marcellū. Quos
dam in fine scli xp̄o aduiciente
nō ee morituros ꝑ uiuos repente
in immortalitatem mutandos.
Amb. ait d. apte q̄ illi qui tunc
uient uiui morient ꝑ mō
raptu. s. cū rapient obuiaz xp̄o
in aera. Quā ⁊ opinionem amb.
dicit. 20. de ti. dei. c. 19 ⁊ 20. approbe
videt. Primo at Jeō si intelli
gat ad lītā et nō exponat nō ē
vā ꝑ scripture gram. Dt em aplus
ad. 1o. 2. Ꝑ petm mors in oēs mū
dū. Primo at amb. qntū ad hꝫ
q̄ in xp̄o raptu morient cū sīl
rapient obuiam xp̄o in aera.
qui vīr q̄ cordie. cuius phabilius ē
nō nīa. vn nō asserit. ꝑ phabile
opinat. Iuste em aplus nō uolt
ponē q̄ mori debēt in xp̄o ocur
su. Pt em intelligi sic q̄ illi qui
inuenient tūc uiui qui relinqnt
a psecutione antixpi sīl cū aliis
resuscitatis primo rapiet obuiaz
xp̄o in aera pus tñ morituri et
resuscitaturi angi cū illis rapiāt
obuiaz xp̄o in aera. Vñ ⁊ traditio
hebraica dt q̄ oēs hoies ante iu
dicii morient et resurgent cum
mortuis longe ante defunctis.
Sicut ut tulit ordo sēm tradicōz
istam q̄ imminente iudicio primo q̄
mortui fuant resurgēt. Vñ dicit
q̄ cū sepulchra ab ortu solis usq;
ad occasū patebūt audituris
ad resurgendū et resurget qui
erāt secundū stantes sup sepulchra
sua ſt. q̄ tūc erūt uiui morient
ꝑ resurgent cū aliis ſt. q̄ occurrent
iudicio. Oz sēm amb. aliud ordo
erit. qa primo qui erāt mortui
resurgent p̄mū qd erā dt. aplus
ſt. illi qui resurrexerūt cū illis
qui mortui nō vīi fuant occurret
iudicio et sū elevabūt in aera. Oc
currentes xp̄o in altū et in isto
occursu hoies qui mortui nō
fuant mirabili celeritate mori
entur et resurgent. Ca. xcj.

De tuba angelica sonante in resurrectione mortuorum.

Mittet aut filius hoīs
angelos suos cū tuba
et uoce magna et cō
gregabūt electos eius a q̄tuor
ventis. aut ille fili hoīs qui non
solus est iudex uiuor et mor
tuor. Vbi dt. Duus hieronymus.
Hec at tuba nō reīa corpea in
telligenda est ꝑ archangelica uox.
que adeo magna erit ut ad
clamorem illius oēs mortui de
re publica cōsurgant. Cui uox